

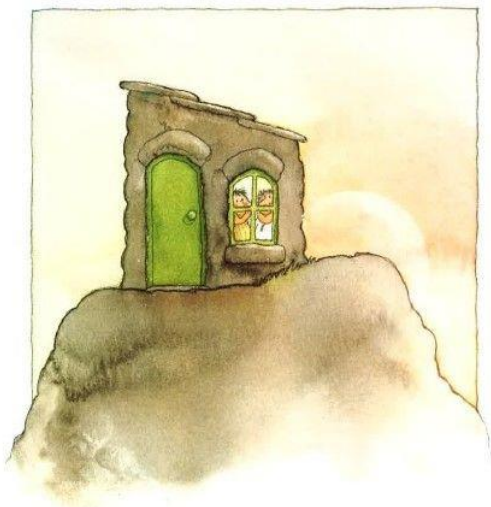
9 februari 2020 – school-kerk-dienst

ROTSVAST!

Bijbellezing: Mattheus 7, vers 24 – 27

²⁴Luister naar mijn woorden en doe wat ik vraag. Dan lijkt je op een verstandige man, die zijn huis bouwt op stevige grond. ²⁵Op een dag gaat het hard regenen en waaien. De rivieren stromen over, en de wind en het water slaan tegen het huis. Maar het huis blijft staan, want het is stevig gebouwd.

²⁶Maar stel dat je wel naar mij luistert, maar niet doet wat ik vraag. Dan lijkt je op een domme man, die zijn huis bouwt op zachte grond. ²⁷Op een dag gaat het hard regenen en waaien. De rivieren stromen over, en de wind en het water slaan tegen het huis. Dat huis zakt in elkaar, er blijft niets van over.'

Jezus vertelde over twee mannen die gingen bouwen. Ze bouwden allebei een huis... Misschien wel met dezelfde materialen, dezelfde stenen of hetzelfde hout. Maar toen de storm opkwam... en het hard ging waaien... en regenen... en het water ging stijgen... toen zag je wel een verschil tussen de huizen, want het ene huis stortte in door de regen en de wind... en het andere huis bleef staan. Waarom? Het ene huis was op zand gebouwd. En het andere huis was op een rots gebouwd. Het huis op de rots bleef stevig staan, want een rots is heel sterk, is heel stevig. Het huis op het zand ging helemaal kapot en stortte in... want zand is zacht en kan zo wegspoelen. Dus: het is heel belangrijk dat je een stevige ondergrond hebt.

Waarom vertelde Jezus nu dit verhaal? Want de Here Jezus had altijd een bedoeling met de voorbeeldjes die Hij gebruikte. Daarin lijkt Jezus wel wat op jullie juffrouwen of meesters. Als die een voorbeeld gebruiken, dan willen ze meestal je iets leren, iets duidelijk maken met het voorbeeld. Nou, dat is ook bij Jezus zo. Hij wil ons iets leren. Maar daarom moet ik je eerst iets over Jezus vertellen en dan kom ik weer terug bij het huis op het zand en het huis op de rots.

Jezus was niet zomaar een meester die jou en mij iets wilde leren. Hij was de Zoon van God. Ja, Hij was God Zelf. Jezus vertelde de mensen dat Zijn Vader deze aarde had gemaakt. De bomen, de planten, de dieren. Maar ook de sterren en de planeten. En ook jou en mij. Alles wat er is...

en wij allemaal... wij zijn van God. Maar God zag dat het niet goed ging met deze wereld. Hij zag dat mensen ruzie maakten met elkaar. Hij zag dat mensen niet goed voor elkaar zorgden, dat zij soms alleen aan zichzelf dachten. God zag dat wij ook niet goed voor de natuur zorgden – en Hij had ons nog zo verteld dat wij zuinig moesten zijn op deze wereld!, maar dat deden wij niet... En wat deed God toen? Ja, Hij heeft ons wel honderd keer gewaarschuwd... Hij heeft mensen soms ook straf gegeven... maar niets hielp... en wat deed Hij toen? 'Ga de klas maar uit, ik hoef je even niet meer te zien!' Nee, God zei: 'Ik wil je niet kwijt! Ik stuur Mijn Zoon Jezus naar jullie toe. Hij zal het goed maken tussen ons. Ja, ook al hebben jullie er helemaal niet om gevraagd. En hebben jullie het ook helemaal niet verdiend. Jezus zal het goed maken tussen ons. Jezus Mijn Zoon zal jullie leren hoe jullie wel moeten leven. Hoe jullie moeten leven met elkaar en voor elkaar moeten zorgen en voor de wereld moeten zorgen. En – nog belangrijker! – Mijn Zoon Jezus zal jullie redden van alle verkeerde dingen. Het doet Mij zo'n pijn wat jullie hebben gedaan op deze wereld', zegt God, 'maar Ik zal Zelf de pijn dragen. Jezus zal voor jullie sterven aan het kruis.'

Nou, en daarom vertelt Jezus ons nu over dat huis op het zand en het huis op de rots. Jezus zegt: als Ik jou mag redden van alle verkeerde dingen... en als jij gelooft dat Ik heel de wereld een keer helemaal nieuw zal maken... als jij dicht bij Mij zal blijven en zal doen wat Ik zeg, nou, dan ben je als een man die zijn huis op een rots bouwt. Want dan is je leven veilig. Dan sta je stevig. Dan hoef je niet bang te zijn, wat er ook gebeurt. Maar... als je alles hebt gehoord wat Ik voor jou heb gedaan... dat Ik zoveel van je houd, dat Ik zelfs voor je ben gestorven aan het kruis... en dat Ik deze wereld nieuw wil maken... maar je gaat gewoon verder alsof er niets aan de hand is, je doet niet wat Ik zeg... en je vergeet Mij zelfs... dan ben je als een man die zijn huis op het zand bouwt. Alles lijkt misschien prima, alles gaat goed, je leven lijkt op een mooi huisje misschien, maar het stort zo in elkaar. Want je huis is niet pluis.

Ik kreeg afgelopen woensdag, toen ik de klassen langsging om de kinderen van het Baken voor deze dienst uit te nodigen een heel goede vraag van een jongen uit groep 4/5. Hij vroeg: 'hoe kan je nou je leven bouwen op Jezus? Hoe kan je nu bouwen op de rots? Wat betekent dat?' Ik had toen beloofd dat ik die vraag vandaag zou beantwoorden, nou, dat ga ik nu proberen te doen. Ik ga daarom met jullie nog een keertje bouwen, niet met die houten blokken maar met Duplostenen, dat vind ik wat makkelijker:

Eigenlijk is jouw leven net als een huis. Het huis wat ik nu ga bouwen, dat ben jij. Dat is jouw leven.

We beginnen bij de onderste stenen. Het huis is nog heel klein. Eerst was jij nog een baby, een heel klein steentje en later werd je iets groter. Je groeide en leerde van je vader en of je moeder lopen: Maar natuurlijk ook eten en drinken. Je leerde praten. En nog heel veel andere dingen. Toen je iets ouder werd, ging je naar school. De basisschool. Daar groeide je nog meer en leerde je nog meer dingen (nog meer stenen): taal, rekenen, Engels. Maar ook: dat je respect moet hebben voor elkaar. Dat je niet mag slaan, maar iets uit moet praten. En zo bouw je

steeds verder in je leven. Je groeit. Je leert. Je ontwikkelt. Je leven wordt steeds meer gebouwd: je krijgt misschien vrienden, maar je hebt ook kinderen waar je misschien wat minder goed mee om kan gaan. Je leert waar je goed in bent: in sport, of juist in rekenen. In iemand helpen of in uitslapen en televisiekijken. Je leert steeds meer dingen van jezelf.

Als je later nog groter wordt, ga je nog meer bouwen aan je leven. Dan ga je kiezen wat je wilt worden. Dan ga je misschien werken als juffrouw, of als dokter, of chauffeur. Misschien ga je later wel trouwen (dan komt er nog een steentje bij). Misschien krijg je later ook wel kinderen. Allemaal nieuwe bouwstenen en jouw levenshuis wordt steeds groter... Er komen ook ramen in je huis: dromen en wensen waar je naar uitkijkt, wat je nog meer zou willen.

En als je nog ouder bent geworden, zo oud als de opa's en oma's, dan ben je ongeveer bij het dak van je huis uitgekomen, je bent aan de top gekomen, dan kijk je nog eens naar al die stenen die al zijn gebouwd in je leven. En je denkt na: wat is nu echt belangrijk, nu ik bij het dak van mijn huis ben aangekomen? Wat wil ik aan mijn kinderen meegeven? Wat betekent het voor mij dat ik straks een keer moet sterven? Maar dan ben je al heel hoog gekomen met bouwen... , zo ver ben je nu nog niet.

Zo bouwen jij en ik aan ons leven. Sommige van ons hebben heel mooie stenen om te bouwen: die zijn gezond en kunnen heel goed leren. En andere hebben minder mooie stenen, voor hen is het bouwen aan het leven veel lastiger. Die hebben niet zoveel vrienden. Of die zijn misschien wel vaak ziek. Of misschien zijn hun vader of moeder wel heel arm. Nou, dan wordt dat bouwen aan je huis vaak heel wat lastiger...

Maar bij al dat bouwen moet je één ding niet vergeten... want wat heb ik nou vergeten? Het fundament. De basis. De ondergrond. De rots. Het allerbelangrijkste is de rots. Is Jezus. Dat jij van Jezus houdt en nog belangrijker: dat Hij van jou houdt.

En hoe kan je bouwen op de rots? Door naar Jezus te luisteren, omdat Hij je leert hoe je moet leven, wat je wel moet doen en wat je niet moet doen. Het allerbelangrijkste is dat jij samen met Jezus leeft: dat je Hem vertelt wat je moeilijk vindt of waar je juist heel blij maakt en waar je dankbaar voor bent. Het allerbelangrijkste is dat je dicht bij Jezus blijft en van Hem houdt en Hij van jou. En dat je gelooft dat Hij alles nieuw zal maken. 'Begin een nieuw leven met Mij', zegt Jezus. Volg Mij. Doe wat Ik zeg. Wees Mijn leerling. Dat kan je doen door te bidden en de Bijbel te lezen. Dat kan je doen door te proberen goed te leven zoals Jezus en door heel vaak aan Jezus te denken en Zijn liefde te proberen te voelen. Dat kan je doen door van Jezus te houden en alle verkeerde en lastige dingen van jezelf met Hem te delen: wilt U mij helpen? Dan heb je een heel goede basis voor je huis. Dan is je leven veilig. Dan staat je leven vast. Rotsvast.

Ik moet wel eerlijk zijn: Jezus vertelde in Zijn voorbeeldverhaal wel dat er stormen en regen kunnen komen. Of je nou op het zand bouwt, of op de rots, dat maakt geen verschil. Of je nu echt gelooft in Jezus, of niet: soms komen er stormen in je leven. En regen. En hagel. Dan word je soms heel koud. Dan zou je even heel graag willen schuilen. Ook als je in Jezus gelooft en je houdt van Hem en Hij houdt je vast..., dan nog kan je ziek worden. Of verdrietig zijn. Of je eenzaam voelen. Of bang worden door al dat geruzie in de familie. Dat gebeurt soms. Helaas wel. Als je op de rots bouwt, dan is het niet altijd mooi weer, een stralend zonnetje..., nee, dan komt er soms ook storm in je leven... en regen... en donder en bliksem. Maar... je bent wel veilig. Ook al voel je je misschien soms eenzaam,

je bent niet alleen. Je huisje staat veilig. Rotsvast. Jezus houdt je vast.

Ik wil even wat tegen de ouders vertellen: in onze maatschappij wordt het leven vaak als een persoonlijk bouwproject wordt gezien: je leven als een project waar je zelf vorm aan moet zien te geven. Je bouwt. Je droomt. Je ontwikkelt. Je tekent je leven uit. Ik weet niet hoe het met uw persoonlijke bouwproject gaat, maar ik vind zo'n bouwproject soms maar lastig. Bij mijzelf, maar ik kom in mijn werk zoveel mensen tegen die bijvoorbeeld niet de bouwmaterialen hebben, zoals veel anderen om hen heen. Mensen met ziekte. Mensen die andere tegenslagen in hun leven kennen, financieel, of in relationele zin, of nog weer anders. En dan zie je in de maatschappij al die mensen gewoon door gaan, ieder voor zich ijverig bezig aan hun eigen bouwprojectje... tot... tot de materialen op zijn, of de fut er uit is. Dan is het leven voltooid, zoals dat soms wordt genoemd. Ik ben bang dat wij onszelf een beetje gek maken door het leven als een project te zien alsof het allemaal maakbaar is... en vooral leuk moet zijn en aan je persoonlijke verwachtingen moet voldoen... ja, dat je er voldoening uit moeten halen... dat je het zelf moet maken... Je bent – als je er de kansen voor hebt - zo aan het bouwen, allerlei materialen verzamelen, uitbouwen, je leven mooi en zinvol aan het maken... Zou het niet heel goed en heilzaam voor ons leven zijn om vooral eerst naar het fundament te kijken en daar zorg aan te besteden? Gewoon bij de basis beginnen: waar leef ik eigenlijk voor? Waarom ben ik hier op aarde? Wat is mijn houvast? Wat houd ik over als heel mijn bouwwerk mij een keer bij de handen zou afbreken? Is er dan nog een fundament waarop ik sta?

Ik ben het, zo zegt Jezus. Ik was er, voordat je geboren werd. En Ik zal er altijd zijn. Ik wil er voor jou zijn. Jouw basis. Laat jouw bouwproject Mijn project zijn. Want je kunt je leven niet zelf maken. Overigens: Ik heb je leven gemaakt. Leef daarom vanuit Mijn liefde.'

Ik heb nog een moeilijke vraag: waar worden in Nederland de huizen op gebouwd? Op een rots? Of op zand? Of op iets anders? ... In Nederland bouwen wij allemaal op zand. Dat verhaal van Jezus dat zou in ons land dus niet helemaal kloppen, maar dat heeft te maken met die tijd en het land waarin Jezus leefde. In Jezus' tijd bouwde men gewoon op de grond. Zonder heipalen. Gewoon op zand. Maar om ervoor te zorgen dat je huis stevig zou staan, moest je eerst graven... om te kijken of er een rots onder het zand zou liggen. Want als je met je schep op een rots zou stuiten, dan wist je: hé, kijk! Dat is stevig. Een rots! Daar kan ik veilig op bouwen.

Nou, ik hoop dat jullie veel zullen graven. Dat jullie je best zullen doen en zullen zoeken naar die Rots, naar Jezus. Natuurlijk moet je bouwen in je leven. Je zit niet voor niets op de basisschool: je moet leren. En groeien. En ontwikkelen. Maar zoek eerst een stevige basis. Een rots waar je op kunt bouwen. Dat is soms best even zoeken. Dat is soms best lastig. Je moet graven. Geloven in Jezus is niet altijd zo makkelijk. Ik vind dat ook niet zo makkelijk hoor, ook al ben ik meester in de kerk. Soms begrijp je God ook niet. Soms is het allemaal zo ingewikkeld in je leven. Maar ik hoop echt dat je naar zo'n stevige ondergrond zoekt en dat mag vinden. Bouw je leven op de rots. Want dan sta je **rotsvast**.